

VIU LA CLÀSSICA **LA BOHÈME** Giacomo Puccini

AUDITORI DEL CÈNTRIC ESPAI CULTURAL

Divendres 14 de novembre | 17.30 h

Enregistrat el 2024 a l'Arena di Verona

Durada 125 minuts

EQUIP CREATIU

Direcció escènica
Alfonso Signorini

Escenografia
Juan Guillermo Nova

Vestuari
Silvia Bonetti

Direcció musical
Daniel Oren

Orquestra, cor i ballet
de la Fundació Arena
di Verona

REPARTIMENT

Rodolfo
Vittorio Grigòlo

Schaunard
Jan Antem

Mimi
Juliana Grigoryan

Colline
Alexander Vinogradov

Marcello
Luca Micheletti

Benoît
Nicolò Ceriani

Musetta
Eleonora Bellocchi

Alcindoro
Salvatore Salvaggio

PRESENTACIÓ

Scènes de la vie de bohème, del francès Henry Murger, serà la peça literària des d'on Giacomo Puccini farà una de les seves òperes més rodones. I és que encara que moltíssimes òperes havien parlat ja de París, cap no ho havia fet dels seus barris més humils, com Montmartre o el Barri Llatí, tenint a més a més com a protagonistes a uns més que pobres artistes que comparteixen unes gèlides golfes a la ciutat de l'amor.

Serà a Torino, l'1 de febrer de 1896, quan veurà la llum aquesta gran òpera, que, tanmateix, no aconseguiria el favor del públic fins ben entrat el segle XX. Després vindrien altres dos títols que també han passat a l'imaginari de tothom, com són *Tosca* (1900) i *Madama Butterfly* (1904). Puccini sempre havia estat fascinat pels temes exòtics, però també pels personatges que defugien dels clixés socials. Fins i tot, hi ha dins l'obra una flaire autobiogràfica, ja que, de jove, el mateix Puccini havia renunciat a llocs de treball importants per tal de continuar la seva carrera com a compositor, fent que els diners mai no arribessin a final de mes.

El llibret del tàndem Luigi Illica/Giuseppe Giacosa fa una filigrana aconseguint que els quatre actes passin com una exhalació davant nostre, i que ens identifiquem de seguida amb els personatges. Per accentuar l'emotivitat i donar informació en temps real al públic, Puccini utilitza els *leitmotiv* que Wagner havia introduït uns anys abans. Cada personatge té la seva idea o motiu musical propi; per exemple: sabem de Musseta perquè escoltem les notes del seu "Vals", sabem de Mimì quan escoltem la melodia de "Sì, mi chiamano Mimì", o escoltem la música de la clau o del seu barret. Un recurs, el del *leitmotiv* (motiu guia en alemany), que aprofitarien i molt els compositors de cinema com John Williams.

Les veus són tractades de forma magnífica, amb gran varietat de timbres o colors musicals. Així, tenim una soprano amb greus generosos com Mimì i una altra (Musetta) amb un timbre més metàl·lic. Per l'altra banda, tenim un tenor líric pel paper de Rodolfo i baix i barítons pels seus amics.

Enmig d'estètiques tan diferents com el Naturalisme, el Simbolisme i el Verisme, *La Bohème* és un títol que, encara que no verista, sí que conté trets diferencials d'aquest corrent, com són la tria de personatges de classe humil i els temes familiars o quotidians. Faltaria, però, la denúncia i/o crítica social que no trobem a l'òpera de Puccini i sí en obres de Mascagni o Leoncavallo.

La Bohème és, en definitiva una fantàstica porta d'entrada al món de Puccini, plena de melodies inigualables, trames ben dissenyades i un so orquestral més propi del cinema que no pas de l'òpera que es feia al segle XIX. La seducció feta música.

Una joia pucciniana a l'Arena di Verona

La producció de *La Bohème* presentada a l'Arena di Verona el juliol de 2024 va ser un dels esdeveniments més destacats del Festival d'Òpera de la ciutat, commemorant el centenari de la mort de Giacomo Puccini. Després de tretze anys d'absència en aquest emblemàtic escenari, l'òpera va tornar amb una nova posada en escena dirigida per Alfonso Signorini.

Per l'escenografia, dissenyada pel gadità Juan Guillermo Nova, es van utilitzar materials transparents que permetien al públic observar simultàniament diverses escenes de la vida quotidiana dels personatges, enriquint així la narrativa i aportant una dimensió addicional al drama.

La crítica va destacar la combinació d'una direcció escènica innovadora amb interpretacions vocals d'alt nivell. La direcció musical d'Oren fou particularment alabada per la seva capacitat per a realitzar la narrativa i l'emoció inherent a l'obra.

LA BOHÈME

ACTE I

Unes golfes al Barri Llatí de París; Nit de Nadal. Rodolfo i Marcello es queixen del fred. Marcello suggereix fer servir una cadira per alimentar l'estufa, però Rodolfo ofereix el manuscrit de l'obra que està escrivint. Arriba Colline i crema els actes restants de l'obra. Schaunard arriba amb fusta, menjar i vi, béns aconseguits després de fer un treball per un excèntric anglès. Els amics decideixen sortir a menjar, però són interromputs per Benoît, l'amo de les golfes on viuen, que ve a reclamar-los el lloguer. L'empatxen de vi i aquest gallardeja de la seva potència sexual. Els bohemis fingeixen escandalitzar-se de la seva immoralitat i el fan fora.

Marcello, Colline i Schaunard es dirigeixen al Cafè Momus; Rodolfo es queda enrere per enllestir un article que està escrivint. Truca a la porta una noia que demana foc per al seu llum d'oli, ja que gairebé no li queda potència per pujar les escales. Quan està a punt de marxar se li torna a apagar el llum i s'adona de què ha perdut la clau. El llum de Rodolfo també s'apaga i junts busquen la clau. Ell agafa la mà gelada de la jove i li parla de la seva vida com a poeta. Ella li diu el seu nom, Mimì, i descriu la seva senzilla vida com a brodadora. Schaunard, Colline i Marcello criden Rodolfo perquè s'afanyi. Mimì pregunta si pot acompanyar-los al Cafè Momus. Rodolfo suggereix que es quedin, però acaben marxant tots junts i cantant sobre el seu amor.

ACTE II

Barri Llatí. Rodolfo i Mimì s'obren pas entre la multitud pròpia de la nit de Nadal. Rodolfo presenta Mimì als seus amics. Quan Marcello proposa un brindis apareix la seva exnovia, Musetta, acompanyada d'Alcindoro, el seu ric admirador. Visiblement alterada en ser ignorada per Marcello, Musetta comença a cantar per provocar-lo i seduir-lo. Es queixa de dolor en un peu i envia a Alcindoro a comprar unes sabates noves. Arriba l'hora de pagar el

comte, però, els bohemis ja s'han gastat tots els seus diners. Musetta el deixa al plat d'Alcindoro. Arriba una banda de música, i els bohemis marxen amb Musetta. Alcindoro torna i ha de pagar la factura sencera.

ACTE III

A l'altre costat de la Barrière d'Enfer. Els treballadors arriben a les portes de la ciutat. Des de l'interior d'una taverna se sent la veu de Musetta. Entra Mimì, malalta i queixosa d'una forta tos. Pregunta per Marcello. Aquest li diu que Musetta i ell ara viuen a l'hostal i que Rodolfo ha aparegut durant la nit. Mimì explica que la gelosia de Rodolfo està destrossant la seva relació i que vol deixar-la. Marcello li aconsella que se'n vagi, però ella decideix amagar-se.

Rodolfo surt de la taverna disposat a trencar la seva relació amb Mimì: els seus flirtejos l'han enfurismat. Més endavant revela el motiu real de la seva separació: ella està malalta i ell és massa pobre per poder ajudar-la, així que la condemnaria a una mort segura. Se sent plorar i tossir a Mimì; Rodolfo corre a trobar-la. Mimì s'acomiada del seu estimat i li demana que vagin a buscar les seves possessions. Marcello i Musetta discuteixen i se separen. Rodolfo i Mimì decideixen posposar la seva separació fins que arribi la primavera.

ACTE IV

Les golfes, a la tardor. Marcello i Rodolfo es mofen de les seves examants: Rodolfo ha vist Musetta en un carruatge i Marcello a Mimì vestida com una reina. Fingeixen no enyorar-les, però admeten que les troben a faltar. Schaunard i Colline els porten pa i arengades i els quatre mengen i beuen junts.

Entra Musetta, amb Mimì greument malalta: Musetta explica que l'ha trobada al carrer i que li ha suplicat que la porti amb Rodolfo. Musetta demana a Marcello que vengui les seves arracades per a comprar medecines i pagar un metge. Colline corre a empenyorar el seu abric. Mimì, sola amb Rodolfo, li expressa el seu amor incondicional, i junts rememoren la seva primera trobada. Els altres tornen amb les medecines i afirmen que el metge és a punt d'arribar. Mimì mor mentre li preparen la medecina. Colline arriba amb els diners de l'empenyament, però és massa tard.

PRÒXIMAMENT

ESPECTACLE
POETICOMUSICAL:
"VENUS I ADONIS"

28/11
19 h
amb Emma Vilarasau, Jordi Bosch i Lluís Claret
AUDITORI

PROJECCIÓ DEL BALLET
"ROMEU I JULIETA"

12/12
17.30 h
de Serguei Prokófiev
AUDITORI